

lysende. Jeg maa da først sige, at for Sorø Amts Vedkommende var der, efter hvad der er oplyst for mig, truffet en Aftale mellem en Repræsentant for Arbejdsmandenes Arbejdsløshedskasse og Amtsvejinpektøren om Betaling for Skærveslagning, og denne er om ikke just af den allerseneste Tid, som Ministeren sagde, saa dog fra Begyndelsen af Januar 1919, og det er ret interessant, at den paagældende, der underskriver sig: paa samtlige Organisationers Vegne med Højagtelse o. s. v., i Skrivelsen til Amtet anmoder om, at der maatte blive foretaget en Forhøjelse af Priserne paa Skærveslagning med 100 pCt., idet han henviser til, at Priserne paa Livsfornödenheder er steget med 100 pCt. og Prisen paa Værktøj med indtil 200 pCt. Han skriver derhos, at de vil gerne forhandle, og saa blev denne Forhandling optaget. Amtsvejinpektøren oplyser, at de blev enige om, at Betalingen blev sat til 7 Kr. 25 Øre pr. Kubikmeter, hvilket var det dobbelte af, hvad den var den 1. Januar 1915. Nu ved jeg nok, at der siden er rejst Indvending mod den paagældende Overenskomst; der er blevet sagt, at den paagældende Repræsentant havde ikke Ret til at slutte en Aftale, men det kan Kommunerne jo ikke vido. At Aftalen var sluttet, er vist *in confesso*. Men, sagde Ministeren, saa var der en Kommune, som ikke vilde give samme Betaling, som Amtet gav, og saa sagde Arbejderne nej til Arbejdet. Og nu er Sagen altsaa kommet til Ministeren eller har været der, den er antagelig afgjort. Det er rigtigt, det vil sige, saaledes ser det ud paa Papiret, men ogsaa det har jeg haft Lejlighed til at faa lidt nærmere oplyst forlængst — det er ikke noget, jeg har undersøgt i Anledning af Ministerens Udtalelse. Som jeg havde oplyst, havde Amtsvejinpektøren truffet Aftale med en Repræsentant for Arbejdsmandenes Afdeling i Sorø Amt om, at Betalingen skulde være 7 Kr. 25 Øre — for Resten højere for andre finere Skærver, men nu holder vi os til det, der var Tale om her —, og den Betaling ydede Amtet for Stenene satte i Dynger, inden de blev slaaet — nu er Betalingen rimeligvis kommet højere op —, altsaa satte op saaledes, som man ser dem ved Vejene, i Dynger i hele Sten, inden de er slaaede.

Men den paagældende Kommune, der

ikke vilde give lige saa meget som Amtet, havde kun tilbudt 7 Kr. pr. Kubikmeter, men Opmaalingen skulde først foretages, naar Stenene var slaaede, og som bekendt fylder Sten, naar de er slaaede, adskilligt mere end før. Kyndige Folk siger, at de under alle Omstændigheder fylder 10 pCt. mere, i de fleste Tilfælde endda mere. Det vil derfor ses, at 7 Kr. for 1 Kubikmeter slaaede Sten er en højere Betaling end 7 Kr. 25 Øre, naar Opmaalingen først foretages efter Slagningen.

Det er altsaa den Sag, der har foreligget, og som Nævnet har truffet Afgørelse af. Og da den paagældende Kommune i det Tilfælde ikke vilde give mere end 7 Kr., medens Amtet havde truffet Aftale om 7 Kr. 25 Øre pr. Kubikmeter, fandt Ministeren, at den Afgørelse, Nævnet havde truffet, var rigtig. Det er meget muligt, at 7 Kr. 25 Øre er for lidt. Det er oplyst, at der i Korsør gives 8 eller 9 Kr. og paa Lolland endogsaa mere. Men naar en Kommunalbestyrelse ved, at den byder mindst lige saa meget, som Amtet har truffet Aftale om med Organisationerne, og derefter Arbejdsløshedsnævnet og, saa vidt jeg forstod, ogsaa Ministeren gaar ind paa, at de paagældende Arbejdere maa beholde deres Understøttelse trods det, at de har sagt nej til at slaa Skærver, er det af den Slags Ting, som gør uhyre Skade, ikke mindst for Arbejdsløshedskasserne og de paagældende selv, saa jeg tror, det er en meget uklog Afgørelse.

Jeg vil gerne erkende, at det maaske kan være haardt at tvinge Folk til at gaa ud og sidde paa Vejen og slaa Sten paa Tider, da Dagen ikke er lang, og da man maaske ikke tjener ret meget mere, navnlig i den første Tid, end vedkommende kunde faa i Understøttelse. Men ikke des mindre tror jeg, man baade fra Arbejdsløshedskassernes Side og fra Ministeriets Side, stod sig ved at statuere, at man har ikke Lov til at beholde sin Understøttelse, naar man har sagt nej til et Arbejde, der faktisk er tilbudt betalt efter den Overenskomst, der var sluttet mellem den paagældende Amtsvejinpektør og Repræsentanten for Arbejdsmandenes Fagforbund paa Stedet.

Saa kom Ministeren ind paa nogle Oplysninger om, hvad der var udbetalt i Arbejdsløshedsunderstøttelse, og henviste i saa Henseende til, at der paa det Møde,